

Titel: Kapitle III.

Citation: "Kapitle III.", i *Proceskommissionen af 1868. Offentliggjort 1877*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r03-shoot-chptrd1e10198/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: *Proceskommissionen af 1868. Offentliggjort 1877*

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

fjerde Affnit givne Regler, hvorved dog bliver at bemærke, at Dommeren er pligtig at drage særlig Omsorg for, at Sagen fremmes med den størst mulige Hurtighed.

§ 386.

Pigesom der ikke kan gives Sagfogte Udviættelse for at føre Devis for andre Omstandigheder end de i § 383 omhandlede, saaledes kan det i Reglen ikke tillades Sagfogeren under Sagen at føre Vidner, eller lade optage Syn og Eshen eller at faae Modparten indfaldt til personlig Afhørelse. Dog kan Retten tillade Sagfogeren at føre Vidner, naar disse blot sigte til at bevise Dokumentets Rigtighed.

Naar Sagfogeren, fordi han anser det nødvendigt i Anledning af Sagfogtes Tilsvær at tilvejebringe Beviser, som ikke under Sagen kunne tilstedes, haver denne, kan Retten fritage ham for i Henhold til § 88 at udrøde Erstatning til Sagfogte for havte Udgifter og Ulejlighed.

§ 387.

Sager af heromhandlede Veskaffenhed kunne i Henhold til § 354 paaanes til Landsretten. Det er en Selvefølge, at Proceduren for denne ikke kan omfatte Andet, end det, som i Henhold til ovenstaaende Regler kunde gjøres gjældende for Underretten.

Kapitel III.

Om skriftlig Behandling af Sager.

§ 388.

I vidtløstige Regnskabsager og andre indvilligede Retsager kan Retten paa ethvert Trin af Behandlingerne anordne skriftlig Behandling af Sagen. Saadan Bestemmelse kan ikke angribes ved noget Retsmiddel.

§ 389.

Hver skriftlig Behandling er anordnet, betfalder det, som tidligere maatte være mundtlig forhandlet i Sagen, og der overføres under

Retten's Eddelse en Indlægsværling imellem Parterne, som kan strække sig til Duplik. Retten bestemmer de Skrifter, inden hvilke Indlægene skulle afgives, ligesom den og, hver Gang en Part har fremlagt Indlæg, bestemmer, om Modparten skal have Udrettelse til at svare derpaa.

Indlægene fremlægges i de dertil bestemte Retssæder, men de skulle 3 Dage forinden være Modparten meddelte, saa at denne i Retssædet kan udtale, om han vil svare yderligere.

Til Afhentelse ved Udarbejdelsen af deres Processkrifter kunne Parterne begjære Ublaad af det fremlagte; vil en af Parterne ikke tilstede, at Dokumenter udlaaes Modparten i Original, maa han lade medbringe Gjenparten, som da bliver at bekræfte paa Retten's Justitskontor, hvor der derhos bør gives Adgang til at underlæge Originalerne.

§ 390.

Naar den i foregaaende Paragraf omhandlede Indlægsværling er tilendebragt, optages Sagen, og endelig Dom affiges, dersom den af Retten findes moden hertil.

Fremgaaer det af den stedsindviede skriftlige Procedure, at der mangler Bevis for Omstændigheder, som ville være af Betydning for Sagens Afgjorelse, har Retten ved Kjendelse at bestemme, hvilke disse Omstændigheder ere, uden Hensyn til, om der af Parterne er fremsat Begjæring om at stedes til Bevisforelse for dem eller ikke. Retten bestemmer i Forbindelse hermed et Møde til Bevisforelsens Forberedelse.

§ 391.

I det i Slutningen af foregaaende Paragraf omhandlede Møde have Parterne under Sagttagelse af Reglerne i § 180 at opgive, hvilke Beviser de ville føre, ligesom Retten derpaa har at træffe de i § 181 omhandlede Bestemmelser med Hensyn til Bevisets Forelse. Retten har som en Folge heraf at afgjøre, om Vidner, Synsmænd og Parter skulle møde for at aføres under den mundtlige Forhandling, eller om deres Afhorelse skal foregaa ved Under-

retten, jfr. § 181 Lit. b og c samt §§ 96, 203 og 232.

De i denne Paragraf omtalte Forhandlinger foregaa mundtlig ligesom efter Hovedreglerne om Sagens Behandling ved Landretten.

§ 392.

Bevisførelsen for de uenbisteede faktiske Punkter foregaaer i et til Slutningsforhandlingen berammes Røde mundtlig i Overensstemmelse med de almindelige Regler eller ved Oplæsning af vedkommende Beretninger, naar Beviset er ført ved Underretten, jfr. § 224 o. fl.

Parterne have strax mundtlig at fremsætte de yderligere Bemærkninger, som de ville knytte til deres tidligere skriftlige Udviklinger; dog kan Retten, naar Beviserne i Sagen have været optagne ved Underretten og altsaa forelægge skriftligt, tillade Parterne inden bestemte Friste at fremlægge et skriftligt Indlæg fra hver Side i Stedet for den mundtlige Slutningsforhandling.

§ 393.

Med de af det Foregaaende følgende Bemærkninger komme iøvrigt denne Lovs almindelige Regler og Grundbestemmelser for Proceduren til Anvendelse, ogsaa naar skriftlig Behandling finder Sted.

§ 394.

Dom affiges paa Grundlag af de skriftlige Indlæg i Forbindelse med den mundtlige Bevisførelse og de heri til hørende Slutningsforedrag, eller de skriftlige Beviser og Slutningsindlæg, hvor saadanne benyttes. Paastaaende, Søgsmaalsgrunde, Indsigelser saavel som overhovedet faktiske Anbringender kunne ikke komme i Betragtning, forsaavidt de enten indholdes i de skriftlige Indlæg eller ere optagne i Protokollen ifølge Parternes Begjæring eller Rettens Anordning.

§ 395.

Udeliver nogen af Parterne i et Retsmøde, forinden Sagen er optaget i Henhold

til § 390, bliver Sagen efter den mødende Partis Begjæring at optage til Paafjendelse paa Grundlag af alle de imellem Parterne indtil da veglede Processkrifter og Dokumenter.

Saavel med Hensyn til Udeblivelse i det til Revisorerens Forberedelse bestemte Retssmøde og under Slutningsforhandlingen som iøvrigt forholdsvis efter de almindelige Regler om Udeblivelse.

§ 396.

Dommen afsiges foregaaet efter de almindelige Regler. Dog kan Rettens Formand, naar Omstændighederne tale derfor, anordne, at skriftlig Stemmeregning skal finde Sted.

§ 397.

Med Hensyn til Paaante forholdsvis efter de almindelige Regler, kun med den Forandring, at Dommen afsiges paa Grundlag af de veglede Indlæg samt de gjorte Protokolltilførsler. Derimod kan Paaanten ikke dreje sig om de i § 299 1ste Stykke sidste Punktum omhandlede Omstændigheder.

§ 398.

Ved Højefferet kan skriftlig Behandling midtagedstøis anordnes, naar Sagens Beskaffenhed med Nødvendighed kræver det (§ 312).

Sagen forhandles i saa Fald ved skriftlige Indlæg, ikke mere end to fra hver Side, som vegles mellem Parterne og afgives til Retten i Forbindelse med Sagens Dokumenter inden de skrifter, som Formanden i Højefferet bestemmer.

Kapitel IV.

Om Behandlingen af Regterklædninger samt Sager, hvorunder Krævinger søge sig en bortbleven Person's Formue tilfjendt.

§ 399.

Sager angaaende et Regterklæds Ugyldighed eller Opløsning blive at behandle ved Lands-